

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

**lauantai 15.7.2023
lähetykseurat klo 15.30
Kristiina Rintakoski**

Olin useita vuosia sitten Senegalissa työmatkalla. Maisema oli yhtä ”aakeeta ja laakeeta” kuin täällä kotiseudulla Etelä-Pohjanmaalla. Pitkällä automatkalla oli aikaa jutella yhdestä jos toisestakin. Kanssani autossa ollut pastori alkoi luetella suomalaisia nimiä ja kysyi, että tunnenko. Ja tutuilta nimet kuulostivat, olivat Herättäjä-Yhdistyksen vasaralähetyksen talkooryhmäläisiä, jotka olivat olleet kirkkoa rakentamassa Fatickissa. Heistä jokainen muistettiin nimeltä. Maailma tuntui pieneltä, kun yhteisiä tuttuja löytyi yllättäen ja Jaakko Löytyn laulutkin olivat molemmille tuttuja.

Kirkko elää lähetyksestä ja lähetyksen on erottamaton osa kristillisen kirkon luonnetta ja olemusta. Herännyt kansa on omalla työllään ja esirukouksillaan ollut mukana rakentamassa maailmanlaajuista kirkkoa. Lähetystyö luo maailmanlaajuisten kirkkojen sisällä yhteyksiä ihmisten välille. Koskettavaa on ollut kuulla, miten yhteinen työ ja yhdessäolo elää ilona ja voimavarana yhteisöissä.

Lähetystyö kohtaa ihmisen kokonaisuutena, ei keskity vain hengelliseen työhön, vaan myös ihmisten elämän parantamiseen konkreettisilla tavoilla. Rauha ja sovinto ovat olennainen osa tätä kirkkojen lähetystehtävää. Kirkot voivat olla toivon ja lohdutuksen lähteenä ihmisille konfliktien ja sodan aikoina.

Yksi kirkon johtajista Zimbabwessa sanoi — kirkko ei voi olla uskottava, jos se tarjoaa pelastusta vain tuonpuoleisessa. Pelastuksen täytyy olla totta ihmisille myös tässä elämässä — kirkko ei voi ohittaa ihmisten aineellista hätää, ihmisoikeusloukkauksia tai kärsimyksiä konfliktin keskellä.

Venäjän hyökkäys Ukrainaan on tuonut sodan Eurooppaan ja lähelle meitä. Helsingistä on linnuntietä Kiovaan sama matka kuin Utsjoelle. Tosin Ukrainassa on sodittu jo vuodesta 2014 lähtien, vaikka usein emme sitä muista. Samoin unohtamme sen tosiasian, että parhaillaan käydään kymmenittäin sotia tai aseellisia ja väkivaltaisia konflikteja eri puolilla maailmaa.

Jännitteet globaalien etelän ja pohjoisen välillä ovat vahvistuneet ja monet maat ovat kokeneet jääneensä yksin sotiensa ja konfliktiansa keskelle. Sota tässä lähellä voi olla niin suuri ja pelottava, niin todellinen, että se estää meitä näkemästä laajemmalle.

Herännyt kansa on kuitenkin ollut rakentamassa rauhaa ja tukemassa kirkkojen rauhantyötä myös globaalisti, esimerkiksi Zimbabwessa. Siellä kirkkojen neuvosto on pyrkinyt rakentamaan siltoja uskonnollisten, etnisten ja poliittisten erimielisyyksien yli. Aivan erityisen vaikutuksen minuun on tehnyt työ, jossa pappeja koulutetaan paikallistasolla tukemaan yhteisöllisyyttä, luottamusta sekä yhteisen tulevaisuuden suunnittelua. Kirkkojen neuvoston mukaan kirkon arkityöllä ihmisten parissa on valtava mahdollisuus tukea muutosta ja rauhaa. Tämä on mahdollistanut kirkkojen

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh (06) 433 5700
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**ANNA TOIVO
HUOMISEEN
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

äänen kuulumisen myös kansallisella tasolla. Lisäksi kirkot ovat antaneet humanitaarista apua väkivallan ja konfliktien uhreille, kuten kotiseudultaan siirtymään joutuneille ja köyhyydestä kärsiville.

Rauha on hidas ja vaativa paranemisprosessi. Monesti sodan traumat kestävät monta sukupolvea. Siksi aivan erityinen rooli kirkoilla Zimbabwessa on ollut tukea epäoikeudenmukaisuuden ja trauman uhrien mielenhyvinvointia ja tervehtymistä tarjoten sielunhoitoa ja keskusteluapua.

Viimeiset kymmenen vuotta olen saanut työskennellä yhdessä syyrialaisien kanssa, jotka rakentavat rauhaa ja luottamusta pitkän sisällissodan keskellä. Toivo on saanut aivan uudenlaisen merkityksen, sillä sodan ja väkivallan keskellä näköalattomuus vie toivon. Kun sodan alkuvuosina tapasin Libanonissa Syyriasta paenneita nuoria ja kysyin, mitä he tarvitsisivat eniten, oli vastaus – toivoa. Toivoa siitä, että sota loppuu, toivoa siitä, että ympäri maailmaa ja maata paenneet perheenjäsenet voivat tavata ja elää taas yhdessä, toivoa siitä, että he voivat jatkaa opintojaan tai löytää työpaikan. Toivo on siksi myös tekoja. Toivo on rukousta. Näille eri uskonnollisesta taustasta tuleville syyrialaisille rauhanrakentajille toivoa on tuonut se, että suomalaiset kristityt uskovat heidän työhönsä ja rukoilevat heidän puolestaan.

Kristillisillä kirkoilla ja ekumeenisella liikkeellä on maailmanlaajan lähetys- ja diakonisen tehtävän perusteella aivan erityisen painavaa sanottavaa tänä aikana, jolloin ongelmat ovat globaaleja ja ajattelu usein itsekeskeistä. Kärsivän puolelle asettuminen ja konkreettinen auttaminen lähellä ja kaukana sekä toivon tulevaisuuden näköalojen avaaminen yhdessä toisten kirkkojen ja uskontojen kanssa on ajankohtaisempaa kuin koskaan.

Sodan ja rauhan kysymykset haastavat meidät ja kirkkomme monella tavalla myös täällä kotimaassa. Olennaista on se, miten toimitaan ihmisten kanssa ja rinnalla monien huolien ja pelkojen keskellä sekä annetaan apua ja tukea. Tärkeää on myös se, miten toteutamme vieraanvaraisuutta, ei vain veljillemme vaan myös muukalaisille.

Kristillisen käsityksen mukaan ihmistä muuttaa vain evankeliumi Jumalasta, joka on tehnyt sovinnon ihmiskunnan kanssa Kristuksen ristinkuolemalla. Kristus on meidän rauhamme. Hänen julistamansa rauha ei ole tämän maailman mukaista, mutta se voi muuttaa ihmisten sisimmän ja sen kautta tämän maailman. Sen vuoksi sodan, väkivallan ja kuoleman maailmassa on sitäkin tärkeämpää muistaa, että kristillinen usko kutsuu toimimaan rauhan puolesta.